

Pe aleea dintre blocuri

Ina M.

Pe aleea dintre blocuri, drumul ce-am bătut spre casă
Când eram fata lui tata (domnișoară prea sfioasă),
Am călcat din nou cu pașii unei doamne rătăcite
Printre gânduri și-amintiri, vai ce timpuri fericite!
Felinarul de sub pomul cu crengi aplecate, rare,
Luminează al meu drum și deschide o cărare
Către o copilărie, vieții dulce temelie,
Să pot cere fericirii să-mi dea din ea o felie
Pentru zilele ce trec repede în ani de-a valma...
Unde-s visurile-n zbor când eram fată la mama?
Mă opresc sub felinar și mă uit spre ușa care
Am deschis-o când veneam de la școală...ce-ncântare!
Îmi doresc să pot să-ntorc timpul către anii fragezi
Și îmi spun în gând: "Femeie, zilele să nu-ți mai pierzi
Cu griji multe și mărunte fără a te bucura
De darul de la părinți: viața ta...acum în seara
Coborâtă dintr-o zi petrecută prin orașul
Unde ai copilărit, felinarul e ostașul
Care-ți va păzi trecutul iar ușa scării de bloc
Se deschide vieții tale făcând fericirii loc!"